

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Divisio IV. Orationis mentalis præcipua materia Iesu vita & passio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Speculū
Mona-
chorum

gnetur. Hæc tibi maximè ne-
cessaria esse judico.

Perseve-
randum
in oratio-
ne;
Luc. 2.

Omnino magna & sublimia
sunt, nec ea consequi poteris, ni-
si in petendo assiduus & perseve-
rans fueris. Persevera ergo quo-
tidie pulsans, & tandem procul-
dubio Dominus aperiet: totque
panes largietur, quot tibi fuerint
necessarii.

Cum gra-
tiarum
gratias.

Vide autem, ne de his, quæ ac-
cipis, gratias sedulo agere negli-
gas: nam supra modum displicet
Deo, beneficiorum acceptorum
oblivio, & ingratitude.

Exten-
denda o-
ratio ad
totam Ec-
clesiam.

Et ut facilius citiusque Dei be-
nignitatem ad te inclines, atten-
tius deprecare pro statu totius Ec-
clesiæ, commendans Deo omnes
fideles, vivos & defunctos, uni-
versamque creaturam rationa-
lem.

DIVISIO IV.

*Orationis mentalis præcipua mae-
ria Domini ꝛ ESU vita &
passio.*

*Omniū exercitiorum utilissimum, est medi-
tatio vitæ & passionis Iesu Christi.*

2. *Eius formulam in seipso Blossius, sed sub
alterius persona tradidit ex humilitatis studio.*

*Exercitii huius affectuosi & aspirativi uti-
litat, & ordo.*

4. *Ejusdem methodus pro Tronibus, per sex
articulos.*

1. Me-
dita-
tionis de
vita &
passione

Vis audire, in quibusnam ad-
huc utiliter te exercere po-
teris? Ego dicam. Utilis est psal-
modia, utilis aliarum Scriptura-

rum pia ruminatio: utilis creatu-
rarum consideratio, si ad ipsum
Creatorem referantur, utiles sunt
quævis orationes, hymnodicæ,
gratiarum actiones, & medita-
tiones sanctæ: utilissimam au-
tem, & unice necessariam, huma-
nitatis Christi, & maximè sacra-
tissimæ passionis ejus memoriam,
omnes asserunt; idque meritò.
Ipsa enim est præsens passionum
& affectionum inordinatarum
exterminatio, opportunum ten-
tationum refugium, tuta pericu-
lorum securitas, suave angustia-
rum refrigerium, amica laborum
requies, facilis distractionum re-
pressio, verum sanctitatis ostium,
unicus contemplationis aditus,
dulcis animæ consolatio, inde-
ficiens divini amoris incendium,
omnium adversitatum condi-
mentum, omnium virtutum fons
unde ad nos deriventur; denique
totius perfectionis absolutissimū
exemplar, portus, spes, fiducia,
meritum, & salus omnium Chri-
stianorum.

Christi
prestan-
tia & fru-
ctu sua-
vissimi.

† Fratrem novi, cujus consue-
tudo fuit, singulis diebus sibi ali-
quam ejusdem Dominicæ passio-
nis partem præfigere. Exempli
gratiâ: Uno die proponebat an-
te mentis oculos Christum in hor-
to constitutum; & eod die, quo-
cunque progrediebatur, ubicun-
que erat vacans ab alia serâ ne-

2. In se sub
alterius
persona
methodo
indicat
de Chri-
sto medi-
tandi.
Præxi
dividendi
mysteria
passionis
Domini
ex in va-
rios dies;

† Hanc utilem & illustrem præxim
pietatis in aspirationibus circa passionem
Domini nostri proponit velut exemplar
omnibus devotionis amatoribus R. P. An-
tonius Molina Tract. 1. de Oratione, cap. 17.
s. 2.

Eee 3 cessa-

Speculi
Mona-
chorum

cessariaque cogitatione, quid-
quid agebat exterius, oculum in-
teriolem dirigere satagebat ad ip-
sum Dominum diversas angus-
tias in horto sustinentem, & in
hunc ferè modum sæpè alloque-
batur animam suam: *O anima
mea! ecce DEUS tuus. Respice,
filia attende, vide, & considera cha-
rissima: Ecce Deus tuus, ecce Creator
tuus, ecce Pater tuus, ecce Redemptor
& Salvator tuus: ecce refugium tuum,
susceptor & protector tuus: ecce spes,
fiducia, fortitudo, & salus tua: ecce
sanctificatio, puritas & perfectio
tua: ecce adiutorium, meritum,
& premium tuum: ecce tranquil-
litas, consolatio, & suavitas tua:
ecce gaudium tuum, deliciae tuae, &
vita tua: ecce lux, corona, & gloria
tua: ecce amor tuus, & desiderium
tuum: ecce thesaurus tuus, & omne
bonum tuum: ecce principium tuum,
& finis tuus. Usquequò dispergeris
filia vaga? usquequò relinques lu-
cem, & amabis tenebras? usquequò
pacem desereres, & involveris turbu-
lentiis? Revertere, revertere, Su-
namitis, revertere filia, redi, & re-
collige te charissima; relinque mul-
ta, & amplectere unum: nam unum
est tibi necessarium. Mane cum Do-
mino tuo, constitue te iuxta DEUM
tuum, noli recedere à Magistro tuo:
sede sub umbra eius quem diligis, ut
guttur tuo dulcescat fructus illius.
Bonum est tibi hinc esse, filia: nam
huc hostis non appropinquat; hinc
insidiae nulla, nullam periculum,
nulla tenebra. Omnia hinc iuxta, om-
nia serena sunt. Reside hinc libenter,
charissima. Eris enim hinc secura &*

libera: eris hilaris & jucunda. Hic
rosa, hinc lilia, hinc viola: hinc flores
omnium virtutum gratanter adspi-
rant. Videbis hinc splendorem uni-
versa suaviter irradiantem; inve-
nies hinc veram consolationem, inve-
nies hinc veram pacem, & requiem,
invenies deniq; hinc omne bonum.

Hujusmodi sententiolis & a-
criter & dulciter perurgebat ani-
mam suam, eamque foris vagan-
tem revocabat intrò, & summo
bono intendere cogebat. Ex ipsis
eisdem sententiolis aliquando
plures, aliquando pauciores, ali-
quando unam, aliquando duas,
aliquando tres, secundum suæ
devotionis affectum, & Spiritus
sancti beneplacitum adsumebat;
quinetiam easdem sæpiùs itera-
bat, & repetebat.

Ingererat item animæ suæ il-
la, quæ Salvator in horto pro ipsa
fecit & passus est: eam interim
excitans, nunc ad pensandam ip-
sius Salvatoris abyssalem humi-
litem, mansuetudinem, patien-
tiam, & ferventissimam incom-
prehensibilemque charitatem: nunc
ad exhibendam compassionem
eidem summæ maiestatis Domi-
no sic inclinato & afflicto: nunc
ad gratias pro tantis beneficiis &
tanta pietate agendas: nunc ad
amorem fideliter rependendum;
nunc ad peccatorum veniam pe-
tendam; nunc ad hanc vel illam
gratiam postulandam. Sermo-
nem crebrò in affectuosas fervi-
dasque adspirationes converte-
bat, has, vel similes: *O anima mea!*
quando

Dulces
adspira-
tiones
quibus
anima se
Christo,
& Chri-
stum sibi
præsenti-
am exhibet.

Jerem.
31.

Cant. 2.
Cant. 5.

Luc. 10.

Cant. 2.

Præ-
cipi-
tibus
adspira-
tionibus
variatis.

Præ-
cipi-
tibus
adspira-
tionibus
variatis.

Speculi
Monachorum
Adspiraciones ad
ejusmodi
proximi
peruti-
tas

quando parata eris sequi humilitatem Domini tui? Quando mansuetudinem eius imitaberis? Quando patientia ipsius exemplum in te relucebit? Quando melius habebis? Quando prorsus liberaberis à passionibus & affectionibus vitiosis? Quando penitus morietur in te omne malum? Quando omnis inordinatio in te delebitur? Quando omnem tribulationem & tentationem placidè affectuosèq; portabis? Quando perfectè diliges DEUM tuum? Quando illum intimè amplectèris? Quando ab eius amore tota absorberis? Quando eris pura, simplex, & nuda coram eo? Quando nullo amplius impedimento ab eius castissimo complexu retardaberis? O si immaculata esses! O si DEUM tuum ardentè diligeres! O si summo bono tuo inseparabiliter adhereres!

Adspiraciones a-
negogica, ani-
mam ad
caelestia
elevant.
Blal. 41.

Et dirigens in cælum, sive in abyssum lucis æternæ, intuitum cordis, sic ipsas adspiraciones etiam formabat: O anima mea! ubi est DEUS tuus? ubi est amor tuus? ubi est thesaurus tuus? ubi est desiderium tuum? ubi est omne bonum tuum? ubi est Deus tuus? Quando apud illum eris? Quando illum videbis? Quando illo felicissimè fru-eris? Quando illum cum omnibus celi civibus liberè laudabis? Has, & similes adspiraciones mente, vel etiam ore, tacitè proferebat; aliquando plures, aliquando pauciores adsumens, juxta internam Spiritus sancti motionem.

Reprehen-
sio igna-

Arguebat & ipsam suam ani-

mam frequenter, quòd nimis esset tarda, ignava, tepida, ingrata, dura, insensibilis, instabilis, misera atque infelix. Rursus eadem pusillanimitate aut formidine dejectam confortabat, erigebatque, hæc aut similia dicens: Noli desperare anima mea, consolare filia, confide charissima. Si peccasti, & vulnerata es, ecce Deus tuus, ecce medicus tuus paratus est sanare te. Benignissimus atque misericordissimus est, ut velit: & omnipotens est, ut possit peccata in momento dimittere. Expavescis fortè, quia iudex est; sed respira: nam qui iudex tuus est, ipse idem advocatus tuus est. Advocatus est, ut defendat & excuset pœnitentem: ergo etiam iudex est, ut salvet, non autem ut condemnet humiliatam. Inimmensum maior est misericordia eius, quàm sit aut esse possit iniquitas tua. Quod tamen dico, non ut in malis perseverans, te indignam misericordiâ reddas: sed ut à malis aversa, de indulgentia & remissione non desperes. DEUS tuus dulcissimus est, suavissimus est; totus amabilis, totus desiderabilis est; omnium, que creavit, amantissimus est. Quando eum concipis aut cogitas, procul absit omnis terroris, austeritatis & amaritudinis imaginatio: quòd autem terribilis dicitur, non propter se, sed propter illos dicitur, qui longanimitate eius abutuntur, & pœnitere differunt: quorum ipse amarissima sordidissimaq; peccata, tanquam sue dulcissimaq; bonitati contraria, propulsat & punit. Tua

via, & consolatio pusillanimitate, per adspiraciones in semetipsum restas ex pulchra & usurpanda praxi.

Non est abutendum Dei patientia ad peccandum, sed ad pœnitendum.

Terribilu enim est procraftinanti-
bus

im-

Speculi
Mona-
chorum
Suavis
ad veni-
& emen-
dationem
festinan-
tibus.

imperfectio non te nimium conste-
net; neq; enim Deus tuus despicit te,
quia imperfecta infirmag; es: sed
plurimum diligit te, quia perfectior
esse & desideras, & laboras. *Quin*
etiam te perseverantem adiuvabit:
& perfectiorem, vel etiam, quod
fortè sperare vix ausis, totam pul-
chram, sibiq; per omnia placentem
efficiet. Istit & similibus innu-
merabilibus modis colloquium
fatis amicabile cum anima misce-
bat, & eam castis alloquiis ad di-
lecti castum amorem invitabat.

Adspira-
tiones ad
Iesum
contra
proprium
amorem.

Convertebat & ad ipsum Do-
minum sermonem, adspirando
que ad eum per sancta deside-
ria, dicebat: Bone IESU, pie
pastor, dulcis Magister, Rex e-
terna gloria, quando immaculatus
& verè humilis ero coram te? *Quan-*
do penitus contemnam omnia sensi-
bilia propter te? Sed & meipsum
quando perfectè deseram? quando
ab omni proprietate nudabor? Nam
si non esset in me proprietates, non esset
in me propria voluntas: nō haberent
in me locum passiones & affectiones
inordinate; in nullo quarerem me.
Sola proprietates inter te & me impe-
dimentum mediumq; constitui: so-
la proprietates retardat me à te. *Quā-*
do igitur exuar omni proprietate?
Quando meipsum liberè resignabo
in tuum divinum beneplacitum?
Quando mundā, quietā, simplici &
serenā mente tibi serviam?

Adspira-
tiones u-
nitivae
pro puro
Dei amo-
re.

Quando perfectè diligam te?
Quando ulnis animae meae suaviter
complectar te? *Quando* astuantissi-

mis desideris amabo te? *Quando*
omnis tepiditas & imperfectio mea
ab immensitate amoris tui absorbe-
bitur? O Deus meus! ô dulcedo animae
meae! ô consolatio mea! ô vita mea!
ô amor meus! ô desiderium meum!
ô thesaurus meus! ô omne bonum
meum! ô principium & finis meus!
Utinam & anima mea tuo dulcissi-
mo frueretur amplexu! Utinam in-
dissolubiliter tuo deliciosissimo vin-
ciretur amore! Utinam perfe-
ctè tibi uniretur! *Quid* enim mihi
est in calo? & à te quid volui super
terram? Deus cordis mei, & pars
mea Deus in aeternum. *Quando* mi-
hi prorsus silebit iste mundus? *Quan-*
do mihi cessabunt omnia impedi-
menta, omnesq; inquietudines & vi-
cissitudines huius saeculi? *Quando*
finietur peregrinatio mea? *Quando*
consummabitur incolatus meus?
Quando solvetur miserabilis capti-
vitas huius exilii? *Quando* incli-
nabitur umbra mortalitatis, & ad-
spirabit dies aeternitatis? *Quando*,
deposita sarcina corporis huius, vi-
debo te? *Quando* sine impedimento
feliciter & perenniter cum Sanctis
tuis laudabo te? O Deus meus! ô a-
mor meus! ô omne desiderium meū!
ô omne bonum meum!

Huiusmodi adspirationes fre-
quentare solebat; sciens quia per
exercitium adspirationum huma-
nus spiritus spiritali divino effica-
cius unitur, & compendiosius
quis ad perfectam sui mortifica-
tionem pertingit. Eas quidem u-
bique paratas habebat: si quando
tamen uberius otium nanciscer-
batur,

Speculū
Mona-
chorum

Lucæ 10

Etiā ad
B. Virgi-
nem collo-
quia in-
stituen-
da.

Memoria
quotidia-
na Cruci-
fixi distri-
buitur Pas-
sionis my-
sterij
per va-
rias par-
tes in va-
riis dieb.

batur, tunc residens ad exemplum Mariæ Magdalenæ, gaudebat in ipsis diutius & liberius immorari; idque ad honorem Dei magis, quam ad inordinatam oblectationem sui. Non omittebat interea cum interna quadam cordis effusione, per sincerum suavemque affectum, adorare, benedicere, gratias agere, atque precari.

Sed & ad beatam Dei genitricem Virginem Mariam, tanquam ad Dominam misericordissimam, matremque dulcissimam, & thesaurorum cælestium dispensatricem liberalissimam, divertens alloquium, piis querimonias coram ea ingeminabat, sanctaque importunitate benedictionem efflagitabat.

Die altero præfigebat sibi, quomodo Christus à Iuda proditus capiebatur: & circa id ipsum prædicta exercitia iterabat: sicque ex ordine passionem consummabat, & consummatam resumebat ab initio. Et quidem circa eam partem passionis, quæ Christum in cruce pendentem repræsentat, non solum suo ordine & die, verum etiam singulis diebus, si sic placebat, saltem breviter occupabatur, attendens angustias, livores & dolores crucifixi; considerans Vulnera beatissima, & sacrosanctum Sanguinem ex eis tanquam è fontibus promanantem: excitansque animam suam ad horum sedulam contemplationem.

In quavis solemnitate Salva-

toris aut Mariæ, repræsentatione ipsius festi, si ita videbatur, proponebat antementis oculos, locopartem Dominicæ passionis, quæ alioqui illo die fuerat frequentanda: & sua exercitia interna, seu amicas cum anima confabulationes, circa ejusdem festi opus, causam, mysterium atque læticiam transigebat. Delectabatur etiam studio psalmodiæ quamplurimum.

Satis autem scio, quia idem ipse Frater ex continuata frequentia hujusmodi sanctæ ἀσκήσεως grandem consolationem, & eximium laboris fructum consecutus est. Adscripsi exemplum: tu, si libet, imitare. Nam hæc ratione Dei præsentiam attendere consuesces: hac ratione sensus sobrios, vigiles, exercitatos, & serenos habere incipies; hac ratione viam ad sublimitatem summæ contemplationis & perfectionis tibi sternes; hac ratione tempus, ubicunque fueris, utiliter expendes: utpote vanis & instabilibus cogitationibus è cordis tui latibulo eliminatis, seriisque introductis.

Meditationes & aspirationes sub alijs verbis tibi formare poteris, si voles, quàm nos formaverimus. In quibus, si sentis inspectionem libri impedire mentem, quominus ad Deum pertinere, eique uniri possis; noli librum inspicere. Rursus, si percipis inspectionem libri juvare tuum exercitum, librum inspice.

Fff

Volo

Solemnitates Christi & Mariæ
truncus
aliquando celebranda
si posita
tunc meditatione
Passionis

Immensus fructus ad inspirationum desiderium frequentiarum.

Libertas spirituum ad devotionem sustinendam in hoc ad inspirationum exercitio.

Speculū
Mona-
chorū.

Quid sint
adspira-
tiones.

4.
Exerci-
tium il-
lud qua-
renu. No-
vitiū per
sequen-
dum.

Instru-
tio pro
Novitijs
in sex
partes di-
visa:

1. Repra-
sentatio
Christi.

Volo enim tuam devotionem tibi esse liberam; & te Spiritus sancti gratiam absque confusione aut anxietate sequi. Porro per aspirationes, sicut ex suprascriptis formulis animadvertere potes, intelligimus oratiunculas quasdam jaculatorias, vel flammigera desideria, vivacesque & amorosos ad Deum affectus.

Qui initia internæ conversationis, & propriæ mortificationis nondum aggressus est, aut qui recenter illa aggressus est; prædictam exercitationis formam per omnia sequi mox in suis principijs fortè non debet: sed expedire ei, ut juxta rationem, quam subiiciam, se ad tempus exerceat. Singulis igitur diebus etiam ipse aliquam Dominicæ Passionis partem sibi proponet: & ad eam, si ve stet, si ve sedeat, si ve progrediatur, si ve quiescat, mente recurrere studebit; nisi aliquid aliud utile aut necessarium in corde tractare debeat. Et frequenter hoc vel simili modo, cum anima sua in conspectu Christi patientis philosophabitur:

O anima mea! ecce Deus tuus: respice ingrata, attende misera, considera paupercula; ecce Deus tuus, ecce Creator & Redemptor tuus, ecce quomodo Rex æternæ gloriæ humiliavit se pro te: ecce quomodo majestas altissima inclinavit se pro te. Vide quàm tristia, quàm amara & indigna Salvator tuus sustineat pro te. Perpende, quanta charitate dilexit te, quanta tantam afflictionem & attri-

tionem propter te, suscepit in se.

Excutere, anima mea, excutere de pulvere: solve vincula colli tui captiva filia Sion. Exsurge, egredere lutum vitiorum, relinque sordes vita negligentioris. Quamdiu cum voluptate versaberis in periculis? quamdiu anxietates & tormenta reptabis requiem? quamdiu secura obdormies in interitu? quamdiu verum rectum sponte deseres, & longè lateq; divagaberis per invia? Revertere ad Dominum Deum tuum, quia ipse expectat te; festina, noli tardare; ipse enim paratus est recipere te. Expansis ulnis tibi in occursum veniet: tu tantummodò redire ne differas. Accede ad Jesum, & sanabis purificabitq; te. Adjunge te Jesu, & illuminabit te. Adhære Jesu, & benedicet tibi, salvabitq; te.

Nonnunquam eidem animæ suæ expressius improperebit extremam ejus ingratitude, & perversitatem, dicens: Eheu anima mea! quàm ingrata fuisti Deo tuo! Ipse innumerabilia præclarissimaq; beneficia tibi largitus est, & tu pro bonis mala semper ei reddidisti. Ipse ad imaginem & similitudinem suam creavit te, ipse immortalitate te donavit, ipse calum, terram, & omnia quæ in eis sunt, tuis deputavit commodis; ipse donis & gratijs plurimis ornavit te; ipse ad fidei Catholica lumen perduxit te; ipse è periculosis mundi fluctibus eripuit te, & ad portum tranquillitatemq; vitæ monastica transtulit, ubi tu, tanquàm in amoenissima paradiso spirituales voluptatis constituta, infinitas sanctæ latio

letitia, bonorumq; operum occasio-
nes haberes. Te graviter peccan-
tem sustinuit long'animiter, & ab
inferni faucibus præservavit. Rex
regum pro te incarnatus est: Crea-
tor tuus pro te frater tuus factus est.
Nec satis illi fuit, ut pro te nasce-
retur, voluit & pati pro te contrista-
tus & angustatus est; pro te tradi-
tus & captus est; pro te ligatus &
malè tractatus est; pro te consputus,
& colaphis alapisq; casus est; pro te
illusus & despectus est; pro te flagel-
lis concisus, & coronâ spineâ vulne-
ratus est; pro te arundine percussus,
& pondere crucis gravatus est; pro
te clavibus ferreis cruci affixus, & ace-
topotatus est; pro te suum sacrosan-
ctum Sanguinem fudit; pro te mor-
tuus est & sepultus. Ipse te adopta-
vit in heredem regni celestis: ipse ti-
bi promissit, quæ nec oculus vidit, nec
auris audivit, nec cor hominis com-
prehendere potest.

4. Cor. 1.

4.
Expro-
bratio
propria
in grati-
tudine.
1. Reg.
2.

Ua. 13.

Tu verò dereliquisti & contempsi-
sti eum qui benefecit tibi, abjecisti
sanctum timorem ejus qui dilexit te,
excussisti suave jugum ejus qui elegit
te. Facta es quasi una de filiabus
Belial; iniquitates, tanquam mere-
trix impudens, coluisti sine verecun-
dia. Pepigisti fœdus cum morte; de-
disti manum diabolo; ad omne ma-
lum fuisti paratissima; mala malis
accumulasti, & pessimis pejora ga-
visa es semper addere. Jesum Chri-
stum, qui te in sponsam elegerat,
iterum crucifixisti tuis sceleribus: il-
lus Vulnera tuis criminibus reno-
vast.

Quis dabit tibi gemitus & suspi-

ria? quis dabit fontem lacrymarum,
ut plores die ac nocte tuam ingrati-
tudinem? O te infelicem! & quid
facies? O si innocentiam servasses!
ô si immaculata permansisses! ô si te
ipsam miserabiliter non dehonestas-
ses! ô si à Deo tuo non recessisses! In-
nocentiam perdidisti, maculata es,
te ipsam dehonestasti, à Deo tuo recess-
isti. O te infelicem! Et quid ages?
ad quem confugies? à quo expecta-
bis auxilium? A quo, nisi ab eo ipso,
quem offendisti? Pyssimus est, benign-
issimus est, misericordissimus est.
Humiliare, prosternere, effunde te
sicut aquam in conspectu ejus, & mi-
serebitur tui.

Speculū
Mona-
choſū.

5.
Forma ad
ſpiratio-
nem.
ad com-
punctio-
nem.
1. Cor. 7.

Thren.
2.

Aliquando ipsa sua lamenta
converter ad Dominum, hæc aut
ſimilia commemorans: Heu Do-
mine mi Iesu! quid feci? quomodo
te dereliqui? quomodo te contempsi?
quomodo nominis tui oblitus sum?
quomodo tui timorem abjeci? quo-
modo legem tuam conculcavi? quo-
modo præcepta tua transgressus sum?
Heu me, Deus meus! heu me, plasma-
tor meus! heu me, Salvator meus!
heu me, vita mea, & omne bonum
meum! Va mihi misero! va mihi,
quia peccavi! va mihi, quia meipſū
ſimilem brutæ reddidi! va mihi, quia
irrationabilior pecude facta sum!
O bone Iesu! ô pie pastor! ô dulcis
magister! adjuva me: erige jacen-
tem, porrige manum periclitanti;
emunda sordidum, sana vulnera-
tum, confirma debilem, salva perdi-
tum. Fateor, non sum dignus quem
terra sustineat, non sum dignus qui
lumen videam, non sum dignus tuo

6.
Conver-
ſio ad
Christum
pro venia
per uehe-
menter
ad ſpira-
tiones.

Speculū
Mona-
chorū.

auxilio & gratiā: magna enim est
mea ingratiudo; magna, & nimis
magna est peccatorum meorū enor-
mitas: verum tamen in immensum
maior est tua misericordia. Igitur,

Marth. 8
Luca 18

amator hominum Deus, & spes mea
ultima, miserere mei secundum ma-
gnam misericordiam tuam, & se-
cundum multitudinem miseratio-
num tuarum dele iniquitatem meā.

Interdum, tanquam ex abrupto
flectens genua in conspectu Do-
mini, affectuose dicit: Domine,
si vis, potes me mundare, vel illud:
Deus propitius esto mihi peccatori.
Vel illud: Miserere mei Iesu, fili
David. Item illud: Domine adiuva
me. Similiter ante Matrem Do-
mini virginem Mariam, & ante
Sanctos Sanctasque Dei cor suum
effundet, suppliciter eorum inter-
cessionem postulans.

D I V I S I O V.

Instructio pro peccatorum examine & expiatione.

1. Quotidianum examen de peccatis.
2. Excitatio ad vitam futuram & gloriam desiderandam.
3. Quanto tempore purgationi peccatorum sit insistendum.
4. Sua cuique capacitas est discretè confide-
randa.
5. Ferrior temperandus.
6. Constantia & ardo in exercitijs assueptis.

1.
Quotidiè
commissio-
rum in
Deum va-
tio sub-
ducenda.

Quotidiè, vel certè frequen-
ter, accepta opportunitate,
recolliget se, & cum profunda
humilitate, firmoque emendatio-
nis proposito, recogitabit atque
sigillatim confitebitur coram Do-

mino peccata vitæ antea factæ; ma-
ximè ea quibus ipsam divinam
bonitatem gravius enormiusque
offendit. Verum tamen in illis
quæ ad lubricitatem carnis spe-
ctant, non indiscretè immorabi-
tur, ne recordatio, & morosior
pertractatio veteris peccati, novū
peccatum per illicitam delecta-
tionem pariat.

In qua confessione, contritio-
ne, sensibiliq; devotione, magis
lugere consuescet, quod erga Deū
Creatorem & Patrem suum dul-
cissimum contumeliosus ingra-
tusque fuerit, quàm quod seipsū
æternis supplicijs obnoxium red-
diderit.

In formulis lamentationum,
piarumque querimoniarum quas
præscripsimus, non hoc spectabit,
ut multas sententias percurrat;
sed quas voluerit, & quot volue-
rit assumere, assumet, nullo etiam
servato ordine. Si unam tantum,
vel duas vel tres elegerit, quas a-
pud se, ubicunque fuerit, iterum
arque iterum reperat, laudabili-
ter faciet: si verò plures maluerit
versare, etiam laudabiliter faciet.

Liberè eum pro sua devotione
agere, & ubique confusionem vel
perplexitatem vitare volumus.
Novi unum, qui exterius occupa-
tus in sua ad Dominicam passio-
nem conversione, inter castas
confabulationes hæc aut similia

pau-
+ Hoc est enim attritio duntaxat proce-
dens ex timore servili; alterum verò est no-
biliores dolor qui vocatur contritio ex ti-
more filiali, ut docet D. Thomas 3. parte in
supplemento quest. 1. art. 3.